

Sygn. akt I A Ca 615/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dariusz Kłodnicki (spr.)
Sędziowie:	SSA Beata Wolfke - Kobzar SSA Aleksandra Marszałek
Protokolant:	Małgorzata Kurek

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2012 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w N.**

przeciwko **Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej - (...) Centrum Medycznemu w P.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 27 marca 2012 r. sygn. akt I C 195/12

i zażalenia strony powodowej

na orzeczenie z punktu V wyroku

1. **uchyla zaskarżony wyrok w punkcie I co do kwoty 3.438,13 zł oraz w punkcie II co do odsetek ustawowych liczonych od kwoty 6.544,77 zł za dzień 12.01.2012 r. i w tym zakresie postępowanie umarza;**
2. **oddala apelację;**
3. **zmienia zaskarżony wyrok w punkcie V podwyższając zasądzoną w nim kwotę do 11.880 zł;**
4. **zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej 3.362 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

UZASADNIENIE

(...) Spółka z o.o. w N. wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym domagając się nakazania Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) Centrum Medycznemu w P., aby zapłacił na jej rzecz 165.253,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23.12.2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powództwa wskazała, że strona pozwana zakupiła u niej sprzęt i materiały medyczne, które odebrała wraz z wystawionymi z tego tytułu fakturami, jednakże za nie zapłaciła w uzgodnionym przez strony terminie. Ponadto zalega również z płatnościami wynagrodzenia za zrealizowane przez powodową spółkę na jej rzecz usługi serwisowe. Wyjaśnił przy tym, że jej roszczenie obejmuje sumę nieuregulowanych przez pozwaną należności głównych, zamykających się kwotą 155.942,72 zł, skapitalizowane odsetki liczone od należności częściowych składających się na w/w należność główną, za okres od dnia kiedy upłynął termin ich zapłaty do dnia wniesienia pozwu tj. 22.12.2011 r., w łącznej kwocie 2.766 zł oraz odsetki naliczone za okres opóźnienia w płatnościach należności już uregulowanych na jej rzecz, w łącznej kwocie 6.544,77 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 2.01.2012 r., sygn. akt I Nc 95/11, Sąd Okręgowy w Świdnicy uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwu od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa wobec braku dowodów na doręczeniu towarów, za które domaga się zapłaty, a na wypadek nie uwzględnienia jej żądania w tym zakresie, o rozłożenie dochodzonej należności na 24 raty miesięczne, płatne do 20 każdego miesiąca, z powodu trudnej sytuacji ekonomicznej w jakiej się znajduje.

Pismem z dnia 14.02.2012 r. strona powodowa, cofnęła pozew, co do kwoty 6544,77 zł, z uwagi na je uregulowanie przez stronę pozwaną w toku procesu tj. w dniu 11.01.2012 r., podtrzymując żądania w pozostałym zakresie, w tym min. domagała się zasądzenia odsetek ustawowych liczonych od w/w kwoty za okres od dnia 23.12.2011 r. do dnia 11.01.2012 r.

Wyrokiem z dnia 27.03.2012 r. - sygn. akt I C 195/12, Sąd Okręgowy w Świdnicy zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 155.942,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.12.2011 r. do dnia zapłaty (pkt. I), ustawowe odsetki od kwoty 6.544,77 zł za okres od 23.12.2011 r. do 12.01.2012 r (pkt. II) oraz kwotę 2.766 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23.12.2011 r. do dnia zapłaty (pkt. III). Ponadto umorzył postępowanie, co do kwoty 6.544,77 zł (pkt. IV) oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 5.683 zł (pkt. V).

Podstawą jego wydania były następujące ustalenia:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w N. prowadzi działalność gospodarczą polegającą m. in. na produkcji i sprzedaży leków, wyrobów i substancji farmaceutycznych, produkcji narzędzi i innych wyrobów metalowych, urządzeń, instrumentów oraz wyrobów medycznych, obróbki metali i elementów metalowych, naprawie i konserwacji urządzeń elektronicznych, elektrycznych i optycznych.

(...) Centrum Medyczne w P. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej, zawarła ze stroną powodową, po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego zgodnie z wymogami ustawy z dnia 29.01.2004 roku Prawo zamówień publicznych, umowy sprzedaży, których treścią był obowiązek strony powodowej sprzedaży wraz z dostawą i rozładunkiem u strony pozwanej poszczególnych, (określonych szczegółowo w opisach przedmiotu zamówienia stanowiących załącznik do umów, zgodnie ze złożonymi ofertami), asortymentów. Umowy takie zawarte zostały: w dniu 23.10.2009 roku - dotyczyła ona wyrobów jednorazowego użytku /m. in. cewniki itp./ - zawarta na czas określony 24 miesiące od daty jej podpisania, w dniu 26.07.2010 roku - dotyczyła materiałów szewnych /różnego rodzaju nici/ dla potrzeb Zakładu Diagnostyki Laboratoryjnej w Specjalistycznym Centrum Medycznym w P. - zawarta na czas określony 12 miesięcy od daty jej podpisania, w dniu 6.09.2010 roku - dotyczyła dostawy leków, soczewek i materiałów okulistycznych - zawarta na okres 12 miesięcy od daty jej podpisania, w dniu 26.04.2011 roku - dotyczyła asortymentu w postaci szwów i zacisków

chirurgicznych dla potrzeb Bloku Operacyjnego w (...) Centrum Medycznym w P. - zawarta na czas określony 12 miesięcy od daty jej podpisania, w dniu 6.06.2011 roku - dotyczyła leków, produktów leczniczych i opatrunków dla (...) Centrum Medycznego SP ZOZ w P. - obowiązywała od dnia jej zawarcia przez okres 12 miesięcy, z wyłączeniem jednego pakietu, co do którego obowiązywać miała do dnia 31.12.2011 roku, w dniu 11.10.2011 roku - dotyczyła asortymentu jednorazowego użytku /m. in. igły, zaciski, cewniki, itp./ - zawarta na czas określony 24 miesięcy od daty jej podpisania.

W świetle powyższych umów strona pozwana składać miała zamówienia w ilościach zgodnych z faktycznymi potrzebami szpitala, przy czym dostawy towaru następować miały w ilościach każdorazowo określanych w zamówieniach wystawianych przez stronę pozwaną w formie pisemnej (w tym także faksem). Strony ustalały, iż zapłata za zrealizowany przedmiot umowy, zgodnie z cenami zawartymi w załączniku do Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, następować będzie na podstawie faktur VAT, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania przez stronę pozwaną, przy czym datą zapłaty miała być data obciążenia rachunku bankowego strony pozwanej. Strony określiły nadto sposób zawiadamiania strony powodowej o wadach ilościowych i jakościowych zamówień, a także konsekwencje w razie odmowy wymiany wadliwego towaru w postaci prawa strony pozwanej do odstąpienia od umów.

W ramach w/w umów strona pozwana składała stronie powodowej zamówienia na dostarczenie leków i artykułów medycznych, przy czym każdorazowo określała ona konkretny rodzaj materiałów oraz ich ilość, zaś strona powodowa zamówienia te realizowała. Część z umów sprzedaży - odnośnie przedmiotów, co do których nie przeprowadzono procedury przetargowej - strony zawierały w ten sposób, że strona pozwana składała stronie powodowej zamówienia, zaś strona powodowa przystępowała do ich realizacji.

Nadto strona pozwana zlecała również stronie powodowej naprawy, regenerację i ostrzenie narzędzi i sprzętów medycznych, przy czym szczegółowy opis zobowiązań strony określały dla każdego przypadku osobno. Umowy w tym zakresie zawierane były w ten sposób, że strona pozwana składała stronie powodowej zamówienia na te naprawy, następnie strona powodowa przysyłała stronie pozwanej kosztorysy napraw (wyceny), zaś po ich akceptacji przez stronę pozwaną strona powodowa przystępowała do realizacji tych zamówień. Następnie, po wykonaniu usługi, strona powodowa wystawiała faktury VAT, które były jednocześnie wezwaniami do zapłaty określającymi każdorazowo tytuł zapłaty, sposób i termin uiszczenia tejże zapłaty.

Strona powodowa realizowała wszystkie powyższe umowy i wystawiała z tego tytułu faktury VAT, które doręczała stronie pozwanej wraz z dostarczaniem sprzętów i artykułów medycznych. Strona pozwana jednak nie regulowała części należności strony powodowej na bieżąco. Z tytułu ceny za dostarczone sprzęty i artykuły medyczne oraz z tytułu wynagrodzenia za wykonane usługi naprawcze strona pozwana nie uiściła stronie powodowej łącznej kwoty 155.942,72 zł. Odsetki za opóźnienie w płatnościach, wyliczone od dnia wymagalności wierzytelności potwierdzonych w treści wystawionych przez stronę powodową faktur VAT do dnia 22.12.2011 roku, opiewają na łączną kwotę 2.766 zł.

Część należności, z okresu od 1.07.2011 roku do 30.09.2011 roku, strona pozwana wprawdzie uregulowała, jednakże uczyniła to z opóźnieniem, w związku z czym strona powodowa naliczyła z tego tytułu odsetki na łączną kwotę 6.544,77 zł.

Pismem z dnia 15.12.2011 roku strona powodowa wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwot: 155.942,72 zł tytułem roszczenia głównego wynikającego z niezapłaconych faktur VAT, 6.544, 77 zł tytułem zadłużenia z not odsetkowych, 2.377, 22 zł tytułem należności odsetkowej naliczonej na dzień 15.12.2011 roku od należności głównej wraz z dalszymi należnymi odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty roszczenia głównego za okres od dnia 16.12.2011 roku do dnia zapłaty, w terminie 5 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego wraz ze skutkiem w postaci spowodowania powstania dodatkowych wysokich kosztów, które strona pozwana zmuszona będzie ponieść.

W dniu 11.01.2012 roku strona pozwana uiszczyła na rzecz strony powodowej kwotę 6.544, 77 zł tytułem spłaty należności w postaci skapitalizowanych odsetek za zwłokę w płatności należności, wyliczonych na dzień złożenia pozwu od kwoty należności głównej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że w zakresie nie objętym cofnięciem, powództwo zasługiwało w pełni na uwzględnienie.

Za bezzasadny w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, uznał zarzut braku udowodnienia przez stronę powodową dochodzonego roszczenia, szczególnie uzasadniając, co legło u podstaw tej oceny.

Nie uznał również zasadności żądania strony pozwanej, odnośnie rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, w oparciu o art. 320 k.p.c.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że zgodnie z brzmieniem tego przepisu, rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty możliwe jest tylko "w szczególnie uzasadnionych wypadkach". Wypadki takie zachodzą natomiast wówczas, gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłocznie lub jednorazowo byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody, z drugiej jednak strony nie można przy ocenie, czy taki przypadek zaistniał, abstrahować od uwzględnienia także uzasadnionych interesów strony powodowej. Ochrona, jaką zapewnia pozwanym niniejsza regulacja, nie może być bowiem stawiana ponad ochronę powodów w procesie cywilnym, dlatego też każdorazowo wymagane jest wzięcie pod uwagę całokształtu okoliczności danej sprawy. Zdaniem Sądu I Instancji za zastosowaniem tegoż przepisu nie przemawiała sama ta okoliczność, iż sytuacja finansowa strony pozwanej jest trudna, zwłaszcza zaś gdy sytuacja ta wynika także z faktu nieregulowania na jej rzecz wymagalnych zobowiązań przez innych wierzycieli, czy podmiotów zobowiązanych do finansowania niektórych zadań pozwanej. Negatywne skutki powyższego nie mogą bowiem obciążać strony powodowej. Podkreślił przy tym, że strona powodowa jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność w celu osiągnięcia zysku, która to działalność może być prowadzona efektywnie jedynie w oparciu o generowane dochody (przy uniknięciu sytuacji narażających na straty czy opóźnienia w płatnościach), a zatem nie sposób uznać, iż w niniejszym przypadku pierwszeństwo dać należy interesom pozwanej. Za uwzględnieniem wniosku strony pozwanej, w ocenie Sądu I instancji nie mógł również przemawiać sam fakt prowadzenia przez nią działalności społecznie użytecznej. Wskazał przy tym, że miała ona możliwość podjęcia dialogu ze stroną powodową, w celu wspólnego ustalenia sposobu realizacji zaległych zobowiązań, w tym m. in. podjęcia negocjacji w sprawie sposobu i terminów spłaty zadłużenia, jednakże działań takich przed wszczęciem postępowania nie podjęła. Sąd podzielił również stanowisko strony powodowej, która wskazywała na to, iż obecna sytuacja finansowa pozwanej jest podobna do tej w jakiej znajdowała się ona w czasie zawierania umów ze stroną powodową, a zatem po pierwsze, to pozwana winna kalkulować możliwość wykonania zaciąganych przez siebie zobowiązań, po wtóre zaś, tym bardziej winna już wcześniej podjąć działania mające na celu dogodne dla niej ustalenie sposobu spełniania świadczeń na rzecz strony powodowej. W związku z przytoczonymi argumentami Sąd Okręgowy oddalił wniosek strony pozwanej o przesłuchanie w charakterze świadka D. N. na okoliczność złej sytuacji finansowej pozwanej, uznając te okoliczności za bezsporne, jednakże nie mające wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Sąd Okręgowy oparł na art. 98 k.p.c., wskazując przy tym na brak przesłanek do uwzględnienia żądania strony pozwanej, o nieobciążanie jej kosztami na rzecz strony powodowej.

Uzasadniając brak podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanej w oparciu o art. 102 k.p.c., wskazał, że w niniejszej sprawie nie miał miejsca „szczególnie uzasadniony wypadek”, który by uzasadnił odstępianie od generalnej zasady rozstrzygania o kosztach procesu stosownie do jego wyniku. W szczególności zwrócił uwagę, że fakt prowadzenia działalności przez stronę pozwaną ze stratą, nie może skutkować przerzuceniem na stronę powodową całego ciężaru związanego z zasadnym dochodzeniem przez nią swoich wymagalnych zobowiązań. Wskazał przy tym, że powodowa spółka wykazała dobrą wolę i oczekiwała na spełnienie świadczeń wzajemnych pozwanej przez pewien okres i nadal - pomimo braku płatności bądź nieterminowości ich regulowania - realizowała zamówienia składane przez stronę pozwaną, Nadto swym postępowaniem dążyła do uniknięcia drogi postępowania sądowego wysyłając stronie pozwanej

wezwania do zapłaty. Przed wytoczeniem powództwa, pomimo wezwań, strona pozwana nie podjęła dialogu ze stroną powodową w tym zakresie, zmuszając ją do dochodzenia swych praw przed sądem, co w tej sytuacji stało się nieodzowne i konieczne. W tych okolicznościach za nieuzasadnione uznał, aby koszty z tym związane obciążać miałyby obecnie wyłącznie stronę powodową, w szczególności, gdy ona ze swoich obowiązków wywiązywała się sumiennie i lojalnie. Z kolei za niewłaściwe uznał działanie pozwanej, która pomimo świadomości nieregulowana zobowiązań w dalszym ciągu zaciągała kolejne, które rodzic przecież musiały obowiązek zapłaty, w tym także zapłaty odsetek. Z kosztami związanymi z postępowaniem sądowym musiała się ona zatem liczyć.

Od niniejszego wyroku apelację wniosła pozwana, która zaskarżając go w punktach I, II, III i V, zarzuciła Sądowi Okręgowemu, że przy jego wydaniu w tym zakresie dopuścił się obrazy:

- art. 320 k.p.c. poprzez odmowę jego zastosowania,

- art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, będące wynikiem naruszenia art. 232 k.p.c., polegającego na braku rozważenia w sposób bezstronny i wszechstronny materiału dowodowego.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez rozłożenie zasądzonego na rzecz strony powodowej świadczenia na 24 raty oraz zasądzenia na jej rzecz zwrotu kosztów za postępowanie apelacyjne według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o jej oddalenie w całości i zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Ponadto powodowa spółka wniosła zażalenie na postanowienie o kosztach procesu, zawarte w wyroku wydanym przez Sąd Okręgowy, wskazując, że zasądzając ich zwrot od strony pozwanej, Sąd błędnie ustalił, że poniesiona przez nią opłata od pozwu wyniosła 2.066 zł, w sytuacji, gdy faktycznie uiściła ją w wymaganej wysokości wynoszącej 8.263 zł.

W tych okolicznościach wniosła o zmianę niniejszego rozstrzygnięcia poprzez zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 11.880 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3.617 zł, tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Wniosła ponadto o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

W piśmie procesowym z dnia 5.06.2012 r. strona powodowa, cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia, co do 3.438,13 zł wskazując, że strona pozwana w dniu 31.05.2012 r. dokonała wpłaty tej kwoty, która została zaliczona na poczet częściowego uregulowania jej zadłużenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja strony pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie, natomiast za w pełni zasadne należało uznać zażalenie wniesione przez stronę powodową.

Jak wynika z treści zarzutów podniesionych w ramach apelacji, na obecnym etapie nie kwestionowała ona już swojego zadłużenia, zasądzonego w ramach zaskarżonego wyroku. Spornym było natomiast, czy jej trudna sytuacja finansowa uzasadnia uznanie, że zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” umożliwiający rozłożenie zasądzonego od niej świadczenia na raty, na podstawie art. 320 k.p.c.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela argumentację, którą przedstawił Sąd I Instancji, na uzasadnienie dokonanej przez niego oceny, że w świetle ujawnionych w toku niniejszego procesu okoliczności, brak jest podstaw do uznania, że zaistniały przesłanki, które uzasadniałyby uwzględnienia żądania strony pozwanej w tym zakresie. Mając na uwadze, że argumenty te zostały przywołane powyżej ich ponowne przytaczanie w tej części uzasadnienia należy uznać za zbędne.

Wymaga jedynie podkreślenia, że na ocenę zaistnienia podstaw do zastosowania tej regulacji nie ma znaczenia, to że brak zapłaty zaległych zobowiązań nie wynika ze złej woli pozwanego, lecz z „ogólnego trendu w służbie

zdrowia” oraz braku płatności ze strony NFZ za tzw. nadwykonania. Już z twierdzeń apelującej należy wnioskować, że okoliczności, do których się odwołuje nie mają charakteru nadzwyczajnego tj. nie dotyczą sytuacji, których nie przewidywała i nie mogła przewidzieć, w dacie kiedy dokonywała zamówień, za które strona powodowa domaga się zapłaty. Dla uwzględnienia jej żądania koniecznym byłoby wykazanie przez nią, że po zawarciu umów, które obligowały ją do zapłaty za zakupione towary, czy też zapłaty za świadczone na jej rzecz usługi, zaistniały okoliczności, które uniemożliwiają jej obecnie spełnienie przysługujących stronie powodowej należności. Nie tylko, że brak jest dowodów na tą okoliczność, ale również twierdzenia pozwanej nie stanowią oparcia dla uwzględnienia jej wniosku w świetle powyższej regulacji.

Za bezzasadne należało również uznać jej zarzuty, co do naruszenia zaskarżonym wyrokiem art. 102 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c., poprzez obciążenie jej kosztami procesu stosownie do regulacji wynikającej z brzmienia art. 98 k.p.c.

Także w tym zakresie przytoczone powyżej stanowisko Sądu Okręgowego, zasługiwało na pełną aprobatę, co czyni jej ponowne przytaczanie w tej części uzasadnienia za zbędne. Należy przy tym podkreślić, że rozstrzygając w tym zakresie należy mieć na uwadze wpływ rozstrzygnięcia o kosztach na sytuację obu stron. Jak trafnie wskazał Sąd I instancji, nieuwzględnienie wniosku strony powodowej o ich zwrot, mając na uwadze postawę pozwanej jaką prezentowała przed wytoczeniem procesu, należałoby uznać za sprzeczne zarówno z jej usprawiedliwionymi interesami, ale również zasadami słuszności. Zwrócić przy tym należy również uwagę na nielojalność pozwanej, która w ramach sprzeciwu od nakazu zapłaty, w pierwszym rzędzie domagała się oddalenia powództwa z powodu braku udowodnienia dochodzonych nim roszczeń, a zarazem zastrzegła, że powołanie przez powodową spółkę nowych dowodów należałoby uznać za spóźnione. Zaprezentowane przez nią wówczas stanowisko nie znajdowało jakichkolwiek podstaw, mając na uwadze, że powodowa spółka wraz z pozwem złożyła pełną dokumentację, która stała się podstawą do poczynienia ustaleń faktycznych przez Sąd Okręgowy, w oparciu o które uznał, że powództwo zasługiwało w pełni na uwzględnienie. Znamiennym jest to, że oceny tej strona pozwana nie podważała w ramach apelacji.

Uznając podniesione przez nią w jej ramach argumenty za bezzasadne, należy wskazać, że Sąd Okręgowy naruszył art. 321 k.p.c. orzekając ponad żądanie, co do odsetek ustawowych liczonych od kwoty 6.544 zł za dzień 12.01.2012 r.

Strona powodowa, po ograniczeniu powództwa domagała się zasądzenia odsetek ustawowych od tej kwoty za okres od dnia 23.12.2011 r. do dnia jej zapłaty, która miała miejsce w dniu 11.01.2012 r. W tej sytuacji orzekając o odsetkach również za dzień 12.01.2012 r. Sąd Okręgowy wychodząc ponad żądanie strony powodowej, naruszył zarazem art. 481 §1 k.c., które to uchybienie Sąd Apelacyjny zobligowany był wziąć pod uwagę z urzędu, skoro rozstrzygnięcie zapadłe w tym zakresie mieściło się granicach zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny w oparciu o art. 386 §3 k.p.c. uchylił w tym zakresie wyrok i umorzył postępowanie, natomiast apelację strony pozwanej, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił.

Odnosząc się do wniesionego przez stronę powodową zażalenia, Sąd Apelacyjny uznał je za w pełni uzasadnione, mając na uwadze, że co prawda Sąd Okręgowy trafnie ocenił, że co do zasady, stosownie do wyników procesu, należało uwzględnić jej żądanie zasądzenia od strony pozwanej na jej rzecz zwrotu poniesionych przez nią kosztów, jednakże błędnie wyliczył ich wysokość na kwotę 5.683 zł, kiedy faktycznie obejmowały one kwotę 11.880 zł. Na koszty te składały się bowiem, koszty opłaty od pozwu w wysokości 8.263 zł (k:4), koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej wynoszącej 3.600 zł oraz koszty wymaganej od niego opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt. 3.

W związku z tym, że w toku postępowania apelacyjnego, strona powodowa cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, co do kwoty 3.438,13 zł, w związku z jej uregulowaniem przez stronę pozwaną, Sąd Apelacyjny uznając dokonana w tym zakresie czynność za prawnie skuteczną, na podstawie art. 386 §3 k.p.c. w zw. z art. 203 §1 i §4 k.p.c., uchylił zaskarżony wyrok w tej części i umorzył postępowanie.

O kosztach postępowania odwoławczego rozstrzygnięto stosownie do jego wyniku, zgodnie z żądaniem strony powodowej, w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c. w zw. z §6 pkt 5 w zw. z w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozp. (koszty związane z oddaleniem apelacji) oraz w zw. z §6 pkt. 4 w zw. z §13 ust. 2 pkt. 2 (koszty związane z zażaleniem) - Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...).

mw